

er i fuld Overensstemmelse med hele Jernbanekommissionen. Forslaget blev vedtaget med overvældende Flertal i det andet Ting, og det synes jo ogsaa, naar man ser paa, hvilken Tilslutning denne Bane i Udvalget har faaet fra det ene af de konservative Partier i Salen, at der er al Grund til at tro, at Skive—Skern-Banen kunde have været gennemført ogsaa i dette Ting, naar Ministeren og hans Parti havde fastholdt Forslaget. Det undrer mig derfor i meget høj Grad, at den højtærede Trafikminister paa dette Tidspunkt har kunnet gaa med til at lade Stykket fra Videbæk til Skive, de $\frac{3}{4}$ af hele Anlægget, udgaa, og det undrer mig ogsaa i høj Grad, at den ærede Ordfører og flere af hans Meningsfæller i Udvalget have kunnet tiltræde et saadant Forslag paa det nuværende Tidspunkt. Den ærede Ordfører mente jo rigtignok, at det vel næsten maatte betragtes som det bedste for Egnen, det, han var med til at foreslaa, Banen Skern—Videbæk, og at det næsten — saa vidt jeg forstod ham — maatte betragtes som bedre end en Bane Skern—Skive. Men det er en Tale, som man i hvert Fald ikke vil kunne forstaa oppe i denne Egn. Det er jo givet, at hvis man nu sætter en Bestemmelse ind paa denne Lov om, at der skal anlægges en Bane Skern—Skive, saa bliver en saadan Bane anlagt. Naar vi nu kun indsætte i Loven en Bane fra Skern til Videbæk, saa er det muligt, at Fortsættelsen senere følger; jeg haaber paa den Mulighed, og det glæder mig, at den ærede Ordfører udtalte sig saa stærkt for, at det vilde være det naturlige, og at den højtærede Trafikminister ogsaa delte denne Opfattelse. Disse Udtalelser have deres Betydning, og jeg takker, fordi de ere blevne fremsatte. Men paa den anden Side er det jo alligevel saaledes, at hvad der skal ske om 15 eller 20 Aar, eller hvilken anden Tid det kan blive, at der skal tages Bestemmelse om Fortsættelsen af Statsbaneanlægene, ville ikke ret mange af dem, der nu ere med til at tage Bestemmelse om dette Forslag, komme med til at vedtage noget om, og ingen af os kan derfor med tilnærmelsesvis Sikkerhed vide noget om, hvad der saa kan ske. Efter den Stilling, som den højtærede Minister og det andet Ting havde taget til Forslaget, havde man i vedkom-

mende Egn god Grund til at tro, at dette Forslag vilde være blevet fastholdt til det sidste, og efter den Stilling, som ogsaa en hel Del af det ene konservative Parti her i Salen, efter hvad der fremgaar af de Ændringsforslag, de have stillet, har taget til Banen, var der ogsaa al Grund til at tro, at naar Reformpartiet fastholdt Banen, maatte den kunne gennemføres. Det var ogsaa mit Indtryk, at det var den almindelige Opfattelse i Udvalget i hvert Fald til langt hen i dets Arbejdstid. Der var for en Tid siden en Deputation herovre, og til den blev der, efter hvad der er meddelt mig fra Deputationen, fra meget autoritativ Side sagt, at de kunde være ganske rolige, de kunde trøstigt rejse hjem med god Samvittighed, thi Skern—Skive-Banens Gennemførelse var sikret, dersom der i det hele kom nogen Jernbanelov i Aar. Men desværre, pludselig skiftede Udsigterne, og det blev til, at der kun skulde anlægges denne Stump Statsbane fra Skern til Videbæk, om hvilken den ærede Ordfører for Resten udtalte, at der ikke var nogen god Mening i den. Det synes mig mærkeligt, at den ærede Ordfører ikke har villet fastholde, at hele Anlægget skulde bevilges. Thi saa var der blevet god Mening i det. Jeg beklager det meget, thi det er ganske vist som bekendt ikke en Egn, der flyder med Mælk og Honning, og det er derfor heller ikke en Egn, hvori der er mange Godser; der er ingen Slotte deroppe, kun en enkelt Ruin; men det er dog en Egn, som har meget store Udviklingsmuligheder, naar den kunde faa et saadant Hjælpemiddel som en Bane, og det er en Egn, hvor der bor en flittig, nøjsom og driftig Befolkning, som i højeste Grad fortjener at faa en saadan Støtte til Egnens Ophjælpning, som en Bane vilde være.

Jeg kunde endda have forstaaet, at man kunde have nøjedes med Skern—Videbæk-Banen under en af to Forudsætninger. Dersom det ærede 3die Medlem for 8nde Kreds (Breinholt) havde faaet det Formaal opfyldt, som han fremsatte ved første Behandling, at faa Lovforslaget indskrænket til kun at omfatte det allermost nødvendige, det, som alle vare enige om absolut skulde gennemføres snarest muligt, kunde jeg nogenlunde have forstaaet, men ikke billiget, at man havde ladet Stykket.